

Club de lectura

24 de novembre 20:30 h.

Els Mots Jean-Paul Sartre

Jean Paul Sartre i Simone de Beauvoir. Paris 1963 .

“Tot ha estat descobert, excepte com viure”

“Quan els rics es fan la guerra són els pobres els que moren”

“L’home està condemnat a ser lliure”

“No som lliures de deixar de ser lliures”

“L’home neix lliure, responsable i sense excuses”

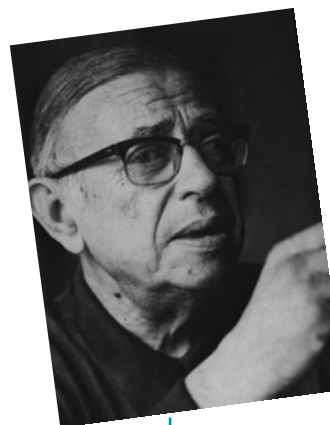
Jean-Paul Sartre

Biblioteca Comtat de Cerdanya

Blog del club
<http://www.bibgirona.cat/blogs/club-de-lectura>

Spotify
clubdelecturapuigcerdà

Claustre, 12
17520 Puigcerdà
972880304
www.bibgirona.cat/puigcerda
biblioteca@puigcerda.cat

Jean-Paul Charles Aymard Sartre . Paris (21 de juny, 1905—15 d'abril, 1980)

Filòsof, escriptor, novel·lista, dramaturg, activista polític, biògraf i crític literari.

Considerat el màxim exponent de l'existencialisme i del marxisme humanista

Va ser la parella de la també filosofa Simone de Beauvoir

Durant la II Guerra Mundial va servir a l'exèrcit francès, fou capturat i empresonat durant nou mesos. Posteriorment formà part de la Resistència

El 1945 funda la revista de filosofia, literatura i política “Les temps modernes” i es converteix en un dels principals teòrics de l'esquerra.

L'Església Catòlica va incloure totes les seves publicacions a *l'Índex dels llibres prohibits* l'any 1948

Fou un activista polític, intel·lectual i pacifista reconegut, es va oposar a la guerra d'Algèria, la guerra del Vietnam i la guerra dels Sis Dies.

L'existència precedeix l'essència, aquesta tesi és la base de la seva doctrina i hi apareix ja a *La nàusea* el 1938.

L'existencialisme refusa l'existència de Déu, l'individu no neix amb essència ni naturalesa si no que són els seus fets els que li concedeixen l'existència,

Molt proper als postulats comunistes i alhora molt crític amb l'estalinisme els seus darrers anys van ser d'aproximació al maosisme

La Crítica de la raó dialèctica, publicat el 1960 intenta unir l'existencialisme amb el marxisme

El 1964 va rebutjar el Premi Nobel de Literatura ja que es negava a acceptar qualsevol reconeixement oficial. Boris Pasternak també va rebutjar-lo el 1958 per motius polítics.

Coordinació: Cristina Luna

ELS MOTS / LES MOTS

Els mots, publicat a Paris l'any 1964 quan l'autor és a punt de fer seixanta anys, és un text autobiogràfic que inclou les seves vivències des dels quatre als onze anys. Es divideix en dues parts: llegir i escriure, les seves dues facetes més preuades

Aquest text no és ficció és un testimoni de vida. L'autor es submergeix en la seva infantesa, en la presa de consciència de la seva individualitat i identifica els avantatges i desavantatges del context familiar que li va permetre la seva realització en el món literari. Sartre és molt honest en la recreació dels seus primers anys i en la recerca de les petjades que el duren a ser qui és: el llegat familiar, les seves pors, l'absència del pare (va morir quan ell tenia quinze mesos), el seu desenvolupament afectiu en una família sense altres infants, la seva soledat i la crida que escolta un dia per atzar i que serà l'origen de la seva aspiració a la glòria i al desig de permanència.

L'autor es pregunta com neix la llavor del seu ofici, com es nodreix aquesta passió, com es relaciona el nen amb el món dels adults que atorga, exigeix i premia, què és la vocació i si aquesta existeix realment.

L'impuls per escriure obeeix a la necessitat de constatar l'exercici de la seva llibertat sobirana en l'elecció de les seves accions, i per tant, en la seva vida. Sartre va escollir lliurement i es va convertir en escriptor quan va reconèixer la seva vocació i el seu lloc al món. Va aprofitar les seves circumstàncies per definir-se i poder aspirar a la glòria.

PRINCIPALS TÍTOLS DE SARTRE

La náusea (1938)

El mur (1939)

L'èsser i el no-res (1943)

Los caminos de la libertad (1945)

L'existencialisme és un humanisme (1945)

Crítica de la razón dialéctica (1960)

Els mots (1964)

El idiota de la familia (1972)

QUÈ N'HAN DIT

“Una màquina de pensar”

Simone de Beauvoir

“Era un soberbio polemista y su prosa, que solía ser siempre inteligente pero seca y áspera, en el debate se enardecía, brillaba y parecía insaciable su afán de aniquilación conceptual de su contrincante”

Mario Vargas Llosa

“La obra de Sartre, por la lucidez de su pensamiento y la audacia de sus temas, constituye uno de los testimonios más representativos de su tiempo. Desde el final de la segunda guerra mundial, ningún intelectual marcó tanto su época como lo hizo él .”

Catalina Uribe Merino

“Sartre fue el último filósofo. O sea, un escritor que escribía sobre realidades tenebrosas y misteriosas, burlescas para llenar el vacío, un explorador de lo que a veces se llama “destino”, “dios”, “el diablo” y luego terminar siendo en París el comunista de siempre.”

Victor Rey

“Per la seva obra que, rica en idees i plena d'esperit de llibertat i de recerca de la veritat, ha exercit una influència de gran abast en la nostra època”

Academia Sueca (motivació per atorgar el Premi Nobel de Literatura)

PER SABER-NE MÉS

- Jean Paul Sartre a la viquipèdia

https://ca.wikipedia.org/wiki/Jean-Paul_Sartre

- Sastre a Gallimard (en francès)

<http://www.gallimard.fr/Footer/Ressources/Entretiens-et-documents/Plus-sur-l-auteur/En-savoir-plus-sur-Jean-Paul-Sartre/%28source%29/184862>

- “Humano, demasiado humano”. Programa de la BBC sobre Sartre

<https://www.youtube.com/watch?v=BGC-pq3uq0A>